

புலம்பெயர் வாழ்வில் வலேகைக் குப் போகும் பண்களையும், வலேகைக் குப் போகாதிருக்கும் பண்களையும் பார்ப்போமேயானால் இரு பகுதியினரது வாழ்வும் ஏதோ ஒரு வகையில் கடினமானதாகவே இருக்கிறது.

இன்றைய பண்களுக்கு இந்த வாழ்க்கை ஒரு சவாலாகவே அமைந்துள்ளது. குடும்பம் என்ற புனிதமான கோவிலில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு விடாமல், கணவன், மனைவி என்ற உறவில் எந்த விரிசல்களும் ஏற்பட்டு விடாமல், விடுதலைப் பாதையை நோக்கி வறநிறடை போட வேண்டிய ஒரு கட்டாயம் இன்றைய பண்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டாயத்தை பெரும்பாலான பண்கள் தாமாகவேதான் விரும்பி தமக்காக எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்கள்.

இங்கே முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவென்றால், ஆண்களைப் பொறுத்த மட்டில் பண்களின் இந்த விழிப்புணர்ச்சி, அல்லது மாற்றம் அவர்களிடம் சற்று அச்சத்தையே ஏற்படுத்தியுள்ளது. அச்சப்பட்டவர்களை அப்படியே விட்டுவிட்டு, தம்பாட்டில் போய் விடாது, தம்மோடு அவர்களையும் இழுத்துச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயமும் இன்றைய பண்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

பண்களுக்குள்ளும் ஆண்களைப் போலவே ஆசை, பாசம், கோபம், நேசம்.. போன்ற எல்லா உணர்வுகளும் இருக்கின்றன. பதனை ஆண்களுக்குப் புரிய வதைத்து, பண்கள் அபிமானத்தை தந்தையோ, அடக்கு முறையை யோ விரும்பவில்லை, தாம் தாமாகவே வாழ விரும்புகிறார்கள் என்பதை உணர்வதை, குடும்பத்தகைக் குலையை விடாது காக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பும் விடுதலைப் பாதையை நோக்கி நடக்கின்ற இன்றைய பண்களுக்கு உள்ளது. பண்கள் விடுதலையின் சரியான பரிமாணத்தை உணர்ந்த பண்கள், இதயமெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, ஒரு முன்னேறி பாட்டுடனயே விடுதலையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

இந்த விடுதலைப் பாதையின் முதற்படியில் இருப்பது, பண்கள் தாம் தமது காலில் நிற்பதற்கு ஏதுவான சூயசம்பாத்தியம். அதாவது பண்கள் தாம் தமக்கெனச் சம்பாதிக்க வேண்டும். இன்றைய பண்களில் அனகேமானோர் இந்த சட்ட சூழத்தைப் புரிந்து வலேகைக் குப் போகத் தொடங்கி வட்டார்கள். ஆனாலும் அத்தோடு அவர்களது கஷ்டங்களும், பிரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடவில்லை.

வலேகைக் குப் போகும் பண்கள் நிறையவே கஸ்டப்பட்டபுகிறார்கள். காரணம் ஆண்கள் சமீகம் இன்னும் பண்களின் விடுதலைப் பாதையை நோக்கிய இந்த பயணத்தைச் சரியான முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

ஆண்கள் எந்த நேரம் வலேகைக் குப் போய் எந்த நேரம் வீட்டு திரும்பினாலும், அவர்கள் களைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்ற அனுசரணையோடு பண்களால் கவனிக்கப்பட்டவர்கள். இதுவே பண்கள் வலேகைக் குப் போகும் போது அவள் எந்த நேரத்தில் வலேகைக் குப் போய் எந்த நேரத்தில் வீட்டு திரும்ப வேண்டும் என்பது ஆண்களால் தான் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தப்பித்தவறி ஒரு பண்கள் வீட்டு திரும்பும் நேரம் சற்றுத் தாமதமானாலும் போதும்... ஏன் தாமதம் என்பதற்கான காரணம் ஆனால் அது கணவனாக இருந்தாலும் சரி, தந்தையாக இருந்தாலும் சரி, சகோதரனாக இருந்தாலும் சரி சந்தகைக் கண்களையே போர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 'யாரோடே போட்டு வாறாய்? எங்கை இவ்வளவு நேரமும் போனனி? என்பது மாதிரியான மனசை விளாசும் களேவிகளாலயே அவள் வீட்டுக்குள் வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது. அவள் கட்டிய வலேயால் களைத்துப்

பரோயிரூபப் பாளே என ற அனுசரணை காட்டப் படா விட்டாலும் பரவாயில்லை. வலேகை செய்து விட்டதுதான் வருகிறாள் என ற நம்பிக்கை கபிட அனகேமான பொழுதுகளில் அவர்களிடம் இருப்பதில்லை.

பெண்கள் வலேகைக்குப் பரோகத் தடொடங்கியதால் ஆண்களின் வாழ்க்கை சற்றுச் சூலபமாகியுள்ளது. அவர்கள் தனியாகச் சூமந்த குடும்பத்தின் பணத்தவேயை, இப்பரோது வலேகைக்குப் பரோகும் பெண்களும் பங்கு பரோட்டுச் சூமக்கிறார்கள். அதே நரேம் வீட்டிலுள்ள மற்றைய வலேகையையும் பெண்களே தனியாகச் சூமக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையான ஆண்கள் அதைப் பங்கு பரோடத் தவறி விடுகிறார்கள்.

ஆணும், பெண்ணும் வலேகைக்குப் பரோய் வருகையில், ஆண் வந்து கதிரகைக்குள் இருந்து தரலகை காட்சி பார்ப்பதுவும், பெண் வந்து கால் வலிக்க, கை வலிக்க வீட்டு வலேகைகளைத் தடொடர்வதுவும் ஓவ்வொரு வீட்டிலும் இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆதிகாலத்தில் வட்டகைக்குப் பரோன ஆண்கள் வீட்டுக்கு வந்ததும் நரூப்பகைக் கொழுத்தி விட்டு அதன் முன் இருந்து குளிர் காய்வார்கள். அந்த நரேத்தில் அவர்கள் யாரூடனும் பெரியளவாகப் பசே மாட்டார்கள். மளெனமாக இருந்து தம்மை ஆசுவாசப் படுத்திக் கொள்வார்கள். அதன் தாகம் தான் இன்றும் தடொடர்வதாக ஆராய்சியாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

சில ஆண்கள் வீட்டு வலேகைகளில் ஏதாவதொன்றைச் செய்வார்கள். அதாவது ஓரூ ஆணால் சமகைக் குடியும். இன்னொருவரால் அயர்ண்பண்பு முடியும். இன்னொருவரால் வீட்டைத் தூப்புவாகக் குடியும். ஆனால் பெரும்பாலான ஆண்களால் வீட்டின் முழுவலேகையையும் ஓரூ பெண்ணைப் பரோலப் பரூப்பறேறுச் செய்யத் தரெிவதில்லை. அல்லது முடிவதில்லை. இதனால் வலேகைக்குப் பரோகும் பெண் நிறையவே கஸ்டப் படுகிறாள். சில சமயங்களில் நரேமின்மை காரணமாக பிள்ளைகளைச் சரிவரக் கவனிக்க முடியாமல் கபிடத் திண்டாடுகிறாள். கவலைப் படுகிறாள்.

இந்த நிலையிலும் கபிட பிள்ளை ஓரூ தவறு செய்யும் பரோது, "நீ பிள்ளையைச் சரியாகக் கவனிக்கிறேல்லை." என்று கணவனிடம் திட்டும் வாங்குகிறாள். ஓரூ கணவனும் தந்தையாக நின்று, பிள்ளையைக் கவனிக்கலாம்தானே. அப்படி நடப்பது மிகமிகக் குறவை. ஏனெனில் இதெல்லாம் பெண்களின் வலேயாகவே கரூதப் படுகின்றன. அது இன்று பெண் வளெியில் வலேகைக்குப் பரோகும் பரோதும் மாறி விடவில்லை.

வலேகைக்குப் பரோகும் பெண்களின் நிலை இப்படியாக இரட்டைச் சூமையைத் தலையில் தபிக்கி வதைத்தற்குச் சமனாயிருக்கும் பரோது, வலேகைக்குப் பரோகாத பெண்களின் நிலை வறேறு விதமான பரிதாபத்தை உணர்த்துகிறது. அவர்களின் வீட்டு வலேகைகள் ஓரூ வலேயாகக் கணிக்கப் படுவதே இல்லை.

அனகேமான சமயங்களில் "உன் ரை மனைவி என்ன செய்கிறாள்..?" என்று கணவனையாராவது கட்டால்.. "அவசூம் மாதான் இருக்கிறா" என்பதே வலேகைக்குப் பரோகாத பெண்களின் கணவன் மார்களின் பதிலாக இருக்கிறது.

இந்த அளவில் தான் பெண்களின் வீட்டு வலேகைகள் கணிக்கப் படுகின்றன. அவர்கள் சிறிதளவு பணத்தவேகைக் கும் கணவனை எதிர்பார்ப்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

